

ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัย ของเด็กปฐมวัย *

THE EFFECTS OF MORAL STORYTELLING ACTIVITIES TO DEVELOP THE DISCIPLINE OF EARLY CHILDHOOD

สุทธิดา การพันทา¹ และ นนทชนนภพ ปาลินทร²

Sutida Kanpanta¹ and Nontachanonkpapob Palintorn²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻²Ratchathathani University, Thailand

Corresponding Author's Email: suddidajan07@gmail.com

วันที่รับบทความ : 16 พฤษภาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 2 มิถุนายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 4 มิถุนายน 2568

Received 16 May 2025; Revised 2 June 2025; Accepted 4 June 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อนระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม นักเรียน ชาย-หญิง ระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านจானลาน ตำบลจานจาน อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน ซึ่งได้ใช้แบบการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม(Cluster Random Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ๆละ 2 วัน เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย 1) นิทานคุณธรรม จำนวน

Citation:

* สุทธิดา การพันทา และ นนทชนนภพ ปาลินทร. (2568). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(3), 1098-1116.

Sutida Kanpanta and Nontachanonkpapob Palintorn. (2025). The Effects Of Moral Storytelling Activities To Develop The Discipline Of Early Childhood. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(3), 1098-1116.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

8 เรื่อง 2) แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม 3) แบบสังเกตพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย หาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .50 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธี Reliability – Cronbach Alpha เท่ากับ .80 โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (One – Group Pre – test Post – test Design)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความมีวินัยของตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง

2) ความมีวินัยต่อผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง

3) ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, นิทานคุณธรรม, ความมีวินัย

Abstract

This research abstract aims to study the results of moral storytelling activities to improve the discipline of early childhood and to compare the discipline of early childhood before and after the moral storytelling activities. Early childhood students aged 5-6 years study in kindergarten level 3, 1st semester of Banchalan School year 2027. Jan Chan Phana Subdistrict, Amnat Charoen Province, has 15 students who use the Cluster Random Sampling model. It takes 8 weeks to collect data daily using research tools: 1) 8 moral stories, 2) moral storytelling activities, and 3) observation of early childhood discipline. There is a consistency value between 50. - 1.00 and confidence values using the Reliability Cronbach Alpha method are equal. 80 Using the One-Group Pre-test Post-test Design methodology, the research found that.

1. The study's results on moral narrative improve the mood of early

childhood before and after the moral narrative activities. Overall, the discipline of early childhood children before the moral narrative activities was found to be low. After the moral narrative activities, the average level of discipline was higher.

2. Comparing the discipline of early childhood before and after the narrative activities were established, the research showed that after the narrative of morality, children were more disciplined than statistically significantly before the narrative of morality at the level. 05

Keywords: Early Child, Tale of Morality, Discipline

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดว่า รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีและ มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติได้กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาคนไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี มีวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศในทุกมิติ และทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพภาคใดจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีมีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21" โดยมุ่งเน้นพัฒนาคนในเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ปลุกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ให้มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นวิถีในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมให้ครอบครัวอบอุ่น ดำเนินชีวิต โดยยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม มัธยัสถ์ อดออม ซื่อสัตย์และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บูรณาการความซื่อสัตย์วินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, 2561)

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่จะก้าวเข้าสู่การพัฒนาของชีวิตเด็กจะเริ่มพัฒนาลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ให้ความสนใจสิ่งรอบตัว ดังนั้น ผู้ปกครอง หรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กวัยนี้ จึงควรเข้าใจและยอมรับถึงลักษณะเฉพาะวัยอย่างถูกต้องเพื่อเป็นการสนับสนุนและสามารถดูแล

เด็กวัยนี้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ของร่างกายจากลักษณะทั่วไปหรือ ง่าย ๆ ไปสู่ลักษณะเฉพาะที่มีความซับซ้อน มากขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในขนาดและการทำ หน้าที่และพัฒนาการก็เป็นการเปลี่ยนแปลงใน โครงสร้างของระบบต่างๆของร่างกายอย่างมี ทิศทาง มีระเบียบ แบบแผน สืบเนื่องกัน รวมทั้งด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา เป็นการ เปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ เกิดความเพิ่มพูนทักษะ และความสามารถใหม่ๆอัน เนื่องจากการ เรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของบุคคล และประสบการณ์ของเด็ก นั้น ย่อมมาจากสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยเฉพาะจากบิดา มารดา ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมแรกที่สำคัญที่สุดที่จะสร้าง ประสบการณ์ให้แก่เด็ก นับตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อันเป็น ประโยชน์ต่อพัฒนาการที่ดีและเหมาะสมต่อไป จูตีมา ซูโหม (2559)

การจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานคุณธรรมเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมนำมาเป็นสื่อในการพัฒนา ของเด็กปฐมวัยได้ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนิทานจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว การเล่า นิทานยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการทางธรรมชาติของเด็ก ซึ่งการเล่าเรื่อง หรือการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานที่คุณครู ผู้ใหญ่ หรือพ่อแม่เล่าให้เด็กฟัง มีจุดประสงค์ เพื่อให้เด็กเกิดความสนุกสนาน และสอดแทรกแนวคิด คุณธรรม ที่สามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต เทคนิคการเล่านิทานที่ทำให้เด็กเข้าใจ คือน้ำเสียง ท่าทาง สื่อ และ วัสดุอุปกรณ์ในการเล่านิทาน น่าสนใจตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และธรรมชาติ ของเด็ก และสิ่งสำคัญในการเล่านิทาน คือ สื่อประกอบการเล่านิทาน มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยต้องมีวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูนำมาเป็นตัวกลาง สามารถถ่ายทอด ความรู้ ความ เข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยม และทักษะเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก สื่อนิทานควรเอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย นำมาพัฒนาให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการเล่านิทาน การหาเลือกสื่อและผลิตสื่อนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย โดยยึดหลักการนำสิ่งใกล้ตัวมาประดิษฐ์ให้เกิดประโยชน์และมี ประสิทธิภาพในการนำมาเป็นสื่อเล่านิทานในปัจจุบันสื่อนิทานที่ครูปฐมวัยเลือกเพื่อเล่าเรื่อง สำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กหุ่นเชิดประเภทต่างๆ วัสดุเหลือใช้ แผ่นภาพ หุ่นจำลอง หนังสือนิทาน เป็นต้น วารวิชนี หวันหนู (2560) ที่กล่าวว่า การเล่านิทานนับเป็น เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทาง อารมณ์ของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น ซึ่งครูสามารถสอดแทรกเนื้อหาและความรู้ที่ต้องการสอนเด็ก ปฐมวัยลงไปในนิทานตามจุดประสงค์ที่ต้องการได้ การเล่านิทานให้เด็กปฐมวัยฟังอย่าง

สม่ำเสมอเป็นสิ่งหนึ่งในการกระตุ้นเซลล์สมองให้เติบโตเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงกันอันจะส่งผลต่อพัฒนาการในทุกด้านของเด็กปฐมวัยทำให้ผู้ฟังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในแง่ของการส่งเสริมการพัฒนากายที่ดีสมวัยของเด็กปฐมวัยทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทัศนคติ สว่างสุข (2563) นิทานหมายถึงเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเนื้อเรื่องของนิทานอาจเป็นเรื่องที่แสดงความคิดความเชื่อแฝงคุณธรรมให้มีความรู้ความสนุกสนานเพลิดเพลินและสร้างจินตนาการให้กับผู้ฟังนิทานจึงนับเป็นสื่อที่ดีอย่างหนึ่งในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์นิทานสามารถสร้างจินตนาการความฝันความคิดความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็กครูสามารถใช้เนื้อหาของนิทานเพื่อใช้ในการสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก สุชาติ หวังสิทธิเดช (2562) ความสำคัญของนิทานคุณธรรม คือ ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษา และทักษะทางความคิดให้กับเด็ก รวมทั้งนิทานคุณธรรมสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ให้กับเด็กเพราะเรื่องที่นำมาเล่านั้น ทำให้เด็กรับรู้และซึมซับวัฒนธรรมจากเรื่องที่ฟัง ทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดจากการฟังนิทานคุณธรรม เพราะการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมจะช่วยพัฒนาในด้านวินัยต่อตนเองผู้อื่นและสังคมอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้มีความสนใจในการแก้ไขปัญหาและตระหนักถึงความสำคัญจึงได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย นักเรียนชั้นอนุบาล3โรงเรียนบ้านจานลาน ตำบลจานลาน อำเภอนา จังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อให้เด็กได้รู้จัก ความมุ่งมั่น ความอดทน ความพากเพียรไม่ย่อท้อ ความรับผิดชอบ การปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม และความเชื่อมั่นในตนเอง และมีคุณธรรม มีความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มกับผู้อื่นและการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตจริงของเด็ก โดยจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้สนใจเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย ได้นำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล3ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมมีความมีวินัยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. วีรญา สุวรรณวงศ์ (2564) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีผู้แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่องขึ้นโดยอาศัยประวัติความเป็นมาจากความจริงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้างและอาจเป็นเรื่องที่ผู้แต่งขึ้นมาจากจินตนาการของตนเองบ้างโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมีความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิดคติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรมเป็นอารยธรรมอันดีงามเพื่อให้ผู้ฟังได้นำแนวทางไปปฏิบัติตนและอยู่ร่วมกับสังคมได้

2. เบญญาภา หลวงราช (2560) กล่าวว่า ความมีวินัย การที่บุคคลปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎระเบียบของสังคม โดยที่การปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎระเบียบนั้นเกิดจากความยินดีที่จะปฏิบัติอย่างเต็มใจและตั้งใจ

3. ทฤษฎีของบันดुरา (ชายแดน เดชาฤทธิ์ ,2561) ได้กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับมนุษย์คือ ความภูมิใจแห่งตน หรือการเคารพตนเอง หรือการเห็นคุณค่าในตนเอง เขาเชื่อว่าการเคารพตนเองจะสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

- 1) การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นกับการสนองตอบ
- 2) พฤติกรรมเรียนรู้เกิดขึ้นได้ จากสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตเด็กสังเกตผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัว ซึ่งเป็นแบบอย่าง เช่น พ่อแม่ ตัวละครในทีวี เพื่อนและครู พวกเขาจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น เช่น ความเป็นชาย ความเป็นหญิง การสนับสนุนหรือการต่อต้านสังคม เด็กจะเลียนแบบคนที่คล้ายตนเอง และจะเลียนแบบคนเพศเดียวกันเป็นต้น ต่อมาได้มีองค์ประกอบด้วย

องค์ประกอบของความมีวินัยของเด็กปฐมวัยในตนเองมีด้วยกัน6ข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งมั่น
2. ความอดทน
3. ความพากเพียรไม่ย่อท้อ

4. ความรับผิดชอบ
5. การปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม
6. ความเชื่อมั่นในตนเอง

สรุป นิทานเป็นเรื่องราวที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื้อเรื่อง อาจเขียนขึ้นตามวิถีชีวิตจริงหรือปรับแต่งใหม่ตามสถานการณ์ในช่วงเวลานั้น ๆ หรือตามจินตนาการ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลินและสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี สอดแทรกคติสอนใจ

ความสำคัญของความมีวินัย การฝึกฝนให้เด็กปฐมวัยมีระเบียบวินัยนั้น ต้องได้รับการฝึกฝน และปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็กปฐมวัย โดยผู้ปกครองมีส่วนสำคัญและตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตนของการฝึกความมีวินัยให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งความมีวินัยจะช่วยหล่อหลอมให้กับเด็กปฐมวัยเติบโตเป็นคนดี มีวินัย และสร้างประโยชน์ให้สังคมได้

ทฤษฎีและองค์ประกอบของความมีวินัยของเด็กปฐมวัยในตนเองนั้น มีตัวอย่างความมีวินัยในตนเอง เช่น ผู้ปกครอง เพื่อ คุณครู จึงทำให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง เพื่อยุ่ร่วมกับสังคมและใช้ชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ชาย-หญิง ระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านจานลาน ตำบลจานจาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ชาย-หญิง ระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านจานลาน ตำบลจานจาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน ซึ่งได้ใช้แบบการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม(Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. นิทานคุณธรรม จำนวน 8 เรื่อง

2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

3. แบบสังเกตความมีวินัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย

1.2 เขียนโครงร่างเนื้อหา นิทานคุณธรรมเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย จำนวน 8 เรื่อง ประกอบด้วย ดังนี้

- 1) นิทานเรื่อง ส้มส้มมีวินัย
- 2) นิทานเรื่อง แจ็คต่อแถวถอดรองเท้า
- 3) นิทานเรื่อง แสนดีติดเกม
- 4) นิทานเรื่อง หนูนิคเป็นคนดี
- 5) นิทานเรื่อง แบ่งกันเล่นสนุกจังเลย
- 6) นิทานเรื่อง ขอบคุนแดงไทย
- 7) นิทานเรื่อง เล่นตามมุมสิ่งของเยอะเยอะ
- 8) นิทานเรื่อง โอปอเก็บบอม

1. แนวคิดของเรื่อง ใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานแบบง่าย ๆ เช่น แนวคิดเรื่องส้มส้มมีวินัย แนวคิดของเรื่อง คือ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นเด็กปฐมวัยดีมีวินัย การที่เด็กปฐมวัยละเลยไม่ทำตามกฎระเบียบหรือขาดวินัยนั้น มีความเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางอารมณ์และสภาพแวดล้อมของเด็กปฐมวัย สำหรับเด็กเล็ก ๆ ความสามารถในการเข้าใจเหตุผล การจดจำคำสอน และการควบคุมตัวเองยังมีน้อย การฝึกให้เด็กปฐมวัยมีวินัยจึงต้องใช้คำพูดที่เด็กปฐมวัยจะเข้าใจได้อย่างชัดเจน และมีการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ คุณครูและผู้ปกครองต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กปฐมวัย

2. โครงเรื่องของเนื้อหา นิทานคุณธรรม มีเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน เรียบง่าย ใช้คำพูดที่หน้าฟังและดึงดูดเด็กปฐมวัยจะเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีความสนุกสนานชวนให้เด็กปฐมวัยจินตนาการ

3. ตัวละครที่ใช้ ได้แก่ ตัวละครสำคัญที่ใช้ในการดำเนินเรื่องและตัวละครประกอบคือ

สัสม

4. ภาพ เป็นภาพจินตนาการที่สร้างขึ้นเพื่อสอดคล้องกับเนื้อหาในนิทานคุณธรรมที่ได้ทำการเล่าในนิทาน สัสมมีวินัย

5. ถ้อยคำหรือบทสนทนาที่ตัวละครในเรื่องพูดกันควรใช้คำพูดที่เด็กจะเข้าใจได้อย่างชัดเจน เพื่อความสนุกสนานชวนติดตามให้กับเด็กปฐมวัย

6. ข้อคิด ในตอนท้ายของเรื่องมีการสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องสัสมมีวินัย

1.3 สร้างแบบประเมินคุณภาพของหนังสือนิทานคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยกำหนด เกณฑ์การประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด
4	มีความเหมาะสม ในระดับมาก
3	มีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง
2	มีความเหมาะสม ในระดับน้อย
1	มีความเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51-5.00	มีความเหมาะสม มากที่สุด
3.51- 4.50	มีความเหมาะสม มาก
2.51- 3.50	มีความเหมาะสม ปานกลาง
1.51- 2.50	มีความเหมาะสม น้อย
1.00 -1.50	มีความเหมาะสม น้อยที่สุด

1.4 นำนิทานคุณธรรมที่สร้างขึ้น จำนวน 8 เรื่อง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้

1) ว่าที่ ร.ต. หญิงพานิตตา แจ่มจันทร์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนแดงนาโนน ปริญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต เอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปริญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2) นางพรพรศิริรินทร์ เพชรเวช เลิศ ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สถานที่ทำงาน โรงเรียน

หนองผือ อำเภอยางตลาด จังหวัดอุดรธาธาณี ศักษาศาสตรัฒนาบัณฑิต สาขาศักษา
ปฐมวัย มหาวิทยาลัยธาธาณี

3) นางสาวพรพฤษั พิลัศ ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สตามที่ทำงาน ศูนย์การศักษาพิเศษ
เขตการศักษาเขต 9 จัหวัดขอนแก่น ศักษาศาสตรัฒนาบัณฑิต สาขาศักษาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยธาธาณี

โดยผู้เข้าร่วมขานูทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ผลการประเมินคุณภาพของนิทานคุณธรรมและมี
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนิทานคุณธรรม คือ ในส่วนของเล่มควรเพิ่มจำนวนหน้านิทาน
จากเดิมมากขึ้นและในส่วนของภาพเพิ่มสีสันให้น่าดึงดูดความสนใจให้แก่เด็กปฐมวัยในการรับ
ฟังนิทานมากขึ้น

1.5 ปรับปรุงแก้ไขนิทานคุณธรรมตามคำแนะนำของผู้เข้าร่วมขานู

1.6 ผลการประเมินคุณภาพโดยรวมของหนังสือนิทานคุณธรรมโดยผู้เข้าร่วมขานูทั้ง 3
ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

1.7 นานิทานคุณธรรมไปทดลองใช้ (Try – Out) กับเด็กปฐมวัย ชาย – หญิง อายุ 5-
6 ปี นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านจานลาน อำเภอยางตลาด จัหวัดอำนาจเจริญ จำนวน
16 คน เพื่อปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่ม
ตัวอย่างต่อไป

1.8 จัดทำหนังสือนิทานคุณธรรมและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัย ชาย
– หญิง อายุ 5-6 ปี นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านจานลาน อำเภอยางตลาด จัหวัด
อำนาจเจริญ จำนวน 15 คน เพื่อเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการทดลองโดยใช้กลุ่ม
ตัวอย่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลัง (One – Group Pre – test Post – test
Design) การจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม เพื่อศักษาผลการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม
เพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการและใช้แบบสังเกตพัฒนาความมี
วินัยของเด็กปฐมวัย

1) สังเกตความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (Pre – test) ก่อนการจัด

กิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง 15 คน เก็บเป็นคะแนนเพื่อการเปรียบเทียบหลังการจัดกิจกรรม

2. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยทำการสังเกตความมีวินัยของของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (Post – test) ซึ่งใช้แบบสังเกตชุดเดิมกับที่ใช้ในการสังเกตครั้งแรกเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ความมีวินัยของตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง

2. ความมีวินัยต่อผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง

3. ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

การวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t การเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

วิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t การเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม วิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมระดับพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

n = 15

ความมีวินัย	ก่อนการจัดกิจกรรม เล่านิทานคุณธรรม			หลังการจัดกิจกรรม เล่านิทานคุณธรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความมีวินัยของตนเอง	4.33	.49	ต่ำ	5.87	.35	สูง
ความมีวินัยต่อผู้อื่น	3.27	.46	ต่ำ	5.67	.62	สูง
ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.20	.41	ต่ำ	7.13	.83	สูง
รวม	3.60	.45	ต่ำ	6.22	.60	สูง

จากตารางที่1 พบว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีระดับ ความมีวินัย อยู่ในระดับ ต่ำ ($\bar{X}=3.60$) และภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีระดับความมีวินัย อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X}=6.22$)

ตารางที่ 2 ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

n = 15

รายด้าน ความมีวินัย	ก่อนการจัดกิจกรรม เล่านิทานคุณธรรม			หลังการจัดกิจกรรม เล่านิทานคุณธรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความมีวินัยของตนเอง	4.33	.49	ต่ำ	5.87	.35	สูง
ความมีวินัยต่อผู้อื่น	3.27	.46	ต่ำ	5.67	.62	สูง
ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.20	.41	ต่ำ	7.13	.83	สูง
รวม	3.60	.45	ต่ำ	6.22	.60	สูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. ความมีวินัยของตนเอง พบว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ ต่ำ ($\bar{X}$ =4.33) และหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ =5.87)

2. ความมีวินัยต่อผู้อื่น พบว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ ต่ำ ($\bar{X}$ =3.27) และหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ =5.67)

3. ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น พบว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}$ =3.20) และหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X}$ =7.13)

สรุปได้ว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมของเด็กปฐมวัยมีระดับความมีวินัยอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการ

จัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรม

วิเคราะห์เปรียบเทียบความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรม โดยใช้สถิติ t - test แบบ Dependent Samples ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อน ระหว่างและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม

$n = 15$

ความมีวินัย	ความมีวินัยของเด็กปฐมวัย				t	P
	ก่อนเรียน (Pre-test)		ก่อนเรียน (Post-test)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความมีวินัยของตนเอง	4.33	.49	5.87	.35	9.27*	0.0000
ความมีวินัยต่อผู้อื่น	3.27	.46	5.67	.62	14.69*	0.0000
ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.20	.41	7.13	.83	19.07*	0.0000
รวม	3.60	.45	6.22	.60	14.34*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรม มีคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับสูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรม เมื่อพิจารณารายด้านวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบได้ ดังนี้

1. ความมีวินัยของ พบว่า ก่อนการทดลองจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ ต่ำ ($\bar{X} = 4.33$) และหลังการทดลองการจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X} = 5.87$)

2. ความมีวินัยต่อผู้อื่น พบว่า ก่อนการทดลองจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ ต่ำ ($\bar{X} = 3.27$) และหลังการทดลองการจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X} = 5.67$)

3. ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น พบว่า ก่อนการทดลองจัดกิจกรรมเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ ต่ำ

($\bar{X} = 3.20$) และหลังการทดลองการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง ($\bar{X} = 7.13$)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความมีวินัยของเด็กปฐมวัยด้วยภาพรวมและแบบรายด้าน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าทางสถิติ t-test แบบ Dependent Samples พบว่า คะแนนความมีวินัยหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมสูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเป็นการจัดกิจกรรมที่มีคุณภาพสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาความมีวินัยตนเองของเด็กปฐมวัยได้

สรุปได้ว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมทำให้เด็กปฐมวัยมีความมีวินัยสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยของเด็กปฐมวัย โดยใช้การการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านจานลานตำบลจานลาน อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการสังเกตความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม พิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีระดับความมีวินัย อยู่ในระดับ ต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ความมีวินัยของตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ 2) ความมีวินัยต่อผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ 3) ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม พบว่า การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนบ้านจานลาน เป็นการจัดกิจกรรมตามตารางที่กำหนด โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นครูและเด็กนักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เล่านิทานคุณธรรมที่สอดแทรก

เนื้อหาในเรื่องของควมมีวินัยให้กับเด็กได้เห็นเป็นรูปธรรมที่ยังไม่ค่อยชัดเจน จึงส่งผลทำให้เด็กมีความมีวินัย ในระดับ ต่ำ ทำให้เด็กไม่มีวินัยในตนเอง ผู้อื่น และสังคม จึงทำให้เด็กขาดวินัยเป็นส่วนใหญ่ เช่น ถอดรองเท้านักเรียนไม่เป็นระเบียบวินัยและเวลาเล่นตามมุมไม่เก็บของไว้เป็นที่ ขาดวินัยอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้น คุณครูจึงได้ปลูกฝังด้วยนิทานคุณธรรมที่คุณครูได้แต่งขึ้นมาด้วยตนเองเพื่อนำมาพัฒนาวินัยของเด็กปฐมวัยเพื่อปรับใช้การเล่านิทานคุณธรรมเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กเห็นภาพเป็นรูปธรรมชัดเจนมากขึ้น และเพื่อให้เด็กมีความมีวินัยที่เหมาะสมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้การจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมที่สอดแทรกเนื้อหาในเรื่องความมีวินัย โดยตัวละครที่ใช้ในนิทานคุณธรรมเป็นตัวละครที่ช่วยสร้างจินตนาการให้เด็กได้คิดตาม ตัวละครมีทั้งที่เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของควมมีวินัยที่เด็กควรได้ปฏิบัติตาม และมีตัวละครที่สะท้อนถึงแบบอย่างที่ไม่ดีในเรื่องของควมมีวินัยเพื่อเป็นตัวอย่างที่เด็กควรหลีกเลี่ยงควมมีวินัยในตนเองผู้อื่นและสังคม โดยได้ดำเนินการสังเกตการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างเวลาที่สังเกต 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วันคือ วันจันทร์ วันอังคาร ใช้เวลาในการสังเกต 15-20 นาทีในช่วงกิจกรรมเสรีเล่นตามมุม รวม 16 ครั้ง ภายหลังจากจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเมื่อครบ 8 สัปดาห์ ได้ทำการสังเกตควมมีวินัยของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม พบว่า หลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมควมมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีระดับควมมีวินัย อยู่ในระดับ สูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ควมมีวินัยของตนเอง ภายหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาควมมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง 2) ควมมีวินัยต่อผู้อื่น ภายหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาควมมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง 3) ควมมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ภายหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาควมมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง แสดงว่าผลการทดลองหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาควมมีวินัยของเด็กปฐมวัย

2. หลังจากจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมได้นำผลการวิจัยก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมและหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัยจึงปรากฏว่า หลังการเล่านิทานคุณธรรมเด็กมีความมีวินัยสูงกว่าก่อนการเล่านิทานคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้าน

พบว่า 1) ความมีวินัยของตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับ ต่ำ ภายหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.87 อยู่ในระดับ สูง 2) ความมีวินัยต่อผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 อยู่ในระดับ ต่ำ ภายหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.67 อยู่ในระดับ สูง 3) ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 อยู่ในระดับ ต่ำ ภายหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.13 อยู่ในระดับ สูง เมื่อนำข้อมูลโดยภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม ($\bar{X} = 3.60$) และหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรม ($\bar{X} = 6.22$) เปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน โดยผลการทดลองหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเล่านิทานคุณธรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนการวิจัย เป็นเหตุผลสนับสนุนว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ดังนั้น พบว่า เบญญาภา หลวงราช (2560) กล่าวว่า ความมีวินัย มีความสำคัญต่อตนเองและสังคม องค์กร ซึ่งความมีวินัยจะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเกิดความสงบสุขขึ้นในสังคมและการใช้ชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

โดยสรุปได้ว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ระดับปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านจานลาน ตำบลจานจาน อำเภอนา จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 15 คน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น พัฒนาความมีวินัยในตนเองผู้อื่นและสังคม เช่น การถอดรองเท้าบนชั้นวางรองเท้า หยิบจับของเล่นเข้าออกเก็บให้เข้าที่ได้ จึงแตกต่างจากก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมจึงทำให้เด็กสามารถปรับปรุงแก้ไขและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กๆได้อย่างมีความสุข

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของ

เด็กปฐมวัย สรุปผลการวิจัยดังนี้

ผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม สรุปโดยภาพรวมพบว่า ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม มีคะแนนเฉลี่ยความมีวินัย อยู่ในระดับ ต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม มีคะแนนเฉลี่ยความมีวินัย อยู่ในระดับ สูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ความมีวินัยของตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง 2) ความมีวินัยต่อผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง 3) ความมีวินัยเพื่อเข้าสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับต่ำ ภายหลังเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ สูง แสดงว่าผลการทดลองหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัย เป็นนิทานที่ เนื้อหาไม่ซับซ้อน เนื้อหาที่เรียบง่าย ทำให้เด็ก ๆ ได้สนุกสนานคล้อยได้ติดตามคุณครู ทำให้เด็ก ๆ และคุณครูมีความสุข

2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยสามารถศึกษาแผนก่อนนำไปใช้คุณครูทำความเข้าใจแผนให้ละเอียดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของเด็กปฐมวัยของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น

2. ควรศึกษาการการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของ

เด็กปฐมวัยทั้ง3ด้านให้ละเอียดเพื่อนำมาจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษดา โยธาราชกูร์. (2565). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการการเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ทิพวรรณ พลศักดิ์. (2560). การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่น. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ภคมน สว่างสุข. (2563). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ด้วยกิจกรรมการเล่น. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลัดดาวรรณ บุญมาวรรณ. (2560). การจัดประสบการณ์โดยใช้เทคนิคการเล่นแบบเล่าเรื่องซ้ำเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการจับใจความและการพูดสื่อสารของเด็กปฐมวัย. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 10(1), 1-12.
- สุชาดา หวังสิทธิ์เดช. (2562). ผลการพัฒนาครูปฐมวัยด้วยการผลิตสื่อนิทานและเทคนิคการเล่นเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับปฐมวัย. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัจฉราพร สิงห์เจริญกิจ. (2566). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นและการเล่นสร้างสรรค์. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยสารคาม.